XV. évfolyam. Csáktornya, 1898. junius 5-én 23. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési dijak, nyilttérek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben,. Schalek H., Dukes M., Oppelik A.l Daube G. L. és társánál és Herndl: Brünben: Stern M.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A névmagyarositás.

A mult század végén, abban a korszakban, a mikor Magyarországnak az osztrák-birodalomba való beleolvasztása czéljából, nemcsak bizonyos oszlopoknak idegen szinekkel való befestetésével érték be, de tervszerüleg törekedtek arra, hogy a nemzetet érzelmeiben is németté tegyék: egyéb eszközeik mellett nagy fontosságot tulajdonitottak annak is, hogy az egyes polgárok neve megnémetesittessék.

Tudjuk a történelemből, hogy kivált II. József alatt mily erőszakot alkatmaztak e téren, különösen a zsidósággal szemben, mely vezetéknév nélkül addig lévén, odautasittatott, hogy vezetéknevet válaszszon, mely azonban más, mint német, nem lehetett. Tetszésére volt ugyan bizva, hogy ilyen vagy olyan, hangzatosabb vagy kevésbé tetszetős nevet választhasson, melynek megvalósulása a bakszisok egész skalájától is függött; de egy föltétel ki volt kötve, hogy a névnek okvetetlenül némethangzásunak kellett lennie. Innen van, hogy az ország zsidósága, majdnem kivétel nélkül, némethangzásu vezetéknévvel rendelkezik s rendelkezett kivált az utóbbi időkig, mert a felsőbb helyről jött meghagyás elől kitérni nem lehetvén, a nevek németesitését parancsszóra, tömegesen hajtották rajtuk végre.

S igy vagynnk mi nemcsak zsidóhitü polgártássainkkal szemben, de egyéb téren is.

Magyarország, mely érintkezési helye a nyugatnak és keletnek, a délnek és északnak, — határvonala azoknak a nemzetiségeknek, melyek ebben a kaleidoszkopban egymással találkoznak. A folytonos érintkezésből kifolyólag természetesnek találjuk, hogy egymás nyelvét kölcsönösen elsajátitván, nyelvöket a nemzetiségek ily körülmények között megőrizhették s igy nemcsak szokásaikat tarthatták fönn, de megmaradt viseletök, megmaradt vezetéknevök is.

Magyarország az idegen nemzetiségeket sohasem bántotta. Olyan törekvés sohasem kapott itt lábra, mely a magyarság hegemoniájának a biztositására, illetőleg erősitésére, a nemzetiségek gyöngitésére vagy pláne beolvasztására erőszakos, bár törvényes intézkedéseket foganatositani akart volna.

Sőt ismerjük Szent István uralkodása idejéből az első királynak Imre fiához intézett intelmei közől azt is, melyben annak hangsulyozása mellett, hogy csak a többnyelvü és többnemzetiségü állam lehet erős, lelkére kötötte fiának a nemzetiségeknek az állam határain belől való nemcsak föntartását, de sőt szaporitását is.

Majd utóbb a honalapitó magyar fajnak amugy is gyér száma miatt, majd ennek a századokig tartott különböző harczokban történt fogyasztása által szükségessé vált pótlására a külföldről becsalogatott s itt letelepitett idegenajkuakkal szemben való kedvezkedésben és beczézgetésben annyira mentek némely királyaink, hogy azok városaik körül emelt bástyáikon belől nemcsak a legmesszebb menő kiváltságokat élvezték, de lenéző fölfuvalkodottságukban annyira mentek, hogy státutumjaiknak egyik pontja a magyar polgároknak a város falain belől való letelepedését teljesen kizárta.

Hogy ily körülmények között a magyar nemzetnek az idegen elemekkel szemben tanusitott eme lovagiassága következtében poliglott ország maradtunk, igen természetes! sőt természetszerüleg folyik belőle az is, hogy le kell mondanunk arról oz álomról is, hogy Magyarország még valamikor egynyelvü államnná legyen, miután ezt a korszakot ép a fellékenység jellemzi legjobban, melylyel a nemzetiségek énjöket, első sorban nyelvöket, minden külső behatás ellenében szivósan megvédelmezik.

A mit azonban erőszakos uton hazánkban soha senki meg nem kisértett — magyarázzuk ezt akár lehaságnak, akár gavaleriának — elérték a századok, kivált az utóbbi tizedek: az idegen nemzetiségek tömegéből sokan beleolvadtak a magyarság testébe, s annak vérkeringésében teljesen átalakultak.

A mit a hatalom el nem ért, eléri a magyar fajnak intelligenciája; eléri az a magasabbfoku müveltség, melylyel a magyar faj a kvalitásánál fogva nálánál sokkal alacsonyabb fokon álló nemzetiségekre ránehezedik. A szellemi felsőbbség legyőzi a nyers ellenállást; annak polipkarjai romboló munkát végeznek kivált abban a körben, mely rátermettségénél s hajlamainál fogva a kultura befogadására több hajlandóságot mutat.

Ilyformán, habár az egyes, nagyobb ellenállást kifejtő nemzetiségek szaporaságával szemben, a kisebb körökben végzett beolvasztási munka nem is áll arányban; de azért a magyar fajnak térfoglalása az idegen nemzetiségek rovására mégis szembetünő s nyugodtan nézhetünk a jövőnek elejébe, mert tervszerü munkálkodással el fogunk érni legalább annyit, hogy a magyar elem óriási tulsulyával határozott nemzeti jelleget fog adni ennek az államnak, a hol minket sokan még most is uzurpátoroknak tekintenek csak.

Hogy a magyar faj szivóssága mily asszimiláló munkát végzett a nemzetiségek elemeivel szemben, leginkább tanuskodnak erről idegennevü, de megmagyarosodott hazánkfiainak százezrei, kik szokásaikat, nyelvöket a magyarral fölcserélték; kik már rég elfelejtették, hogy elődjeik valamikor más nyelven beszéltek; s csak annyit tudnak, hogy szivvel lélekkel magyarok, hogy magyarul éreznek s magyarul gondolkoznak — de idegenhangzásu vezetéknevökről azért még mai napig sem mondottak le.

S igy nem egy, de százezer esetben találkozunk egy-egy polgártárssal, ki a magyaron kivül más nyelvhez nem is konyit s mégis német, horvát, lengyel vagy más, nem tudom mily vezetéknéven szólittatja magát.

Hazai a termék, de idegen a vignetta; idegen tollazat födi a sast; mintha jelmezt viselne termetén, a mikor az idegen név nyügét magán eltüri!

A furcsánál is furcsább eme körülmény már nem egy izben gondolkodóba ejtette a nemzet hazafias gondolkozásu fiait. Hivatalos faktorok törvényről gondoskodtak, melylyel a névmagyarositást lehetővé tegyék; lelkes honfiiak mozgalmakat indítottak meg, melylyel az idegen névvel biró megmagyarosodott elemek körében a hajlandóságot a névmagyarositás iránt időről-időre föl-fölkelteték.

Különösen 1848-ban volt tömeges a magyarositás, a midőn egy Kerényi, egy Zsedényi, egy Irányi, egy Petőfi stb. váltak meg régi nevöktől, csak azért, hogy nevök után is magyaroknak tartsák őket.

A koronázás után hasonlóképen mutat nagyobb dimenziókat az ebbeli törekvés, de soha oly arányokat nem öltött, mint az idén, a mikor a nemzeti ujjászületésnek az 50-ik évfordulóját megüljük.

Hasábszámra hozzák a lapok napról-napra a nevökben belügyminiszteri engedélylyel megmagyarositottaknak névsorát. S örvendetes különösen a dologban az, hogy kiterjed ez a mozgalom faj- és vallásküllömbség nélkül a társadalomnak minden rétegére. Még az oláh és szásznevüek sem vonják ki magukat alóla; ezer és ezer számra növekedik azoknak a sokasága, kik a jelmezt magukról levetik s kik már külsejük után is azoknak akarnak látszani, a mi szivökben az idegen név alatt annak daczára is rejtőzik.

S ez az elhatározásuk magasztalást érdemel. Levetik az idegen köntöst s magyart vesznek magukra; összhangzásba hozzák a külsőt a belsővel; megváltak régi nevöktől, mely talán dicsőséget is, de közbecsülést s elismerést mindenesetre szerzett nekik. S mind ez áldozatok miért? Csak azért, hogy vele a magyar fajt erősitsék; hogy azt külsőleg a külföld előtt számbelileg is impozánssá tegyék; hogy megkoronázzák elhatározásukkal azt a nagy nemzeti átalakitó proczesszust, mely a magyarosodás tényében kulminál s mely a névmagyarositás mozgalmában külső kifejezést nyer.

Ez a hazafias áldozat, melyet a hazaszeretet oltárán a nemzeti Géniusznak hoznak, meg fogja hozni a maga gyümölcseit a jövőben. A lavina kezdete a hópehely, mely utóbb azután ellenállhatatlan erővel

sodor magával mindent; ugy ez a mozgalom, mely ez idő szerint csak ezreket visz oda közös Anyánk ölébe, tizezreket fog magával ragadni a jövőben visszatartóztathatlanul s nem lesz magyar fia ennek a Hazának, kinek egyuttal magyar neve is ne lenne.

Nemcsak a minorum genczium, mely a legkönnyebben lelkesedik, fogja táborát képezni a megmagyarositott nevüeknek, de a felsőbb körök sem fogják kikerülhetni az áram sodrát s hozzá fognak járulni ők is ahhoz, hogy ennek az államnak a magyarsága sulylyal birjon s imponáljon ne csak szivével s érzelmeivel a haza határain belől, de imponáljon számbeli erejével a külföld előtt is, melynek csak akkor lesz fogalma a magyarság intellektualis erejéről, ha ugy a magasabb körökben, mint az alsóbb rétegekben csakis magyar nevüekkel fog szemben állani.

Adja Isten, hogy ennek a rokonszenves mozgalomnak a hullámai vidékünket se kerüljék ki. Muraköz jóérzésü polgársága, mely hazaszeretetben versenyez az Alföld magyarságával s mely szivét a magyarosodás folytán már ugyis magyarrá tette, nem fog késni a névmagyarositással sem. Csatlakozni fognak az akcióhoz innen is!

Szaporitsuk mi is azoknak a táborát, kik föl segitenek épiteni azt a piedesztált, melyen el fogjuk helyezni az ezeréves Magyaországot abban a tudatban, hogy ragyogni fog ott a maga dicsőségére, polgárságának a javára s a külföld bámulatára!

Z. K.

A tanügy állapota Zalavármegyében.

(Az alispáni jelentésből.)

Zalavármegyében a legutolsó összeirás szerint 78.810 tanköteles volt.

Vallásra nézve: rom. kath. 72.128, görög kath. 12, görög keleti 3, evang. ref. 2.418, ágost. evang. 1.493, unitárius 3, izraelita 2.753.

Nyelv szerinti viszonya: magyar 58.504, német 757, horvát 14.526, vend 5.023.

Van a tankötelesek közt: 6—12 éves fiu 27.747, 6—12 éves leány 28.988, 13—15 éves fiu 10.456, 13—15 éves leány 11.619.

A vármegye népoktatási tanintézeteit 64.584 tanköteles látogatta.

Az intézetek szerint: elemi iskolába járt 24.766 fiu 22.979 leány; az általános ismétlő iskolába 7.520 fiu 7 080 leány; iparos tanonczискolába 374 fiu; keresk. tanoncziskolába 70 fiu; felső népiskolába 4 fiu 22 leány; polgári iskolába 553 fiu 480 leány; felső keresk. iskolába 37 fiu; középiskolába 699 fiu. Összesen 64.584.

Tanköteles koron felüli járt: Iparos tanonczискolába 839 fiu; az alsófoku kereskedelmi iskolába 63 fiu; a polgári iskolába 141 fiu 49 leány; felső kereskedelmi iskolába 181 fiu. Összesen 1273. Ezekkel együtt az iskolázók száma 64.857.

Mivel azonban ezek a tankötelesek korán kivül esnek, a tényleg iskolázó tankötelesek száma 65.584.

A vármegyében van jelenleg tizenegy polgári iskola. Ezek közül a zala-egerszegi fiuiskolának a jelen tanévben már csak egy osztálya van.

A vármegye hét iparos tanonczискoláját 1213, a három alsófoku kereskedelmi iskolát pedig 133 tanoncz látogatja.

Az iparos tanonczискolák évi fentartása 7778 forintot igényelt.

Az iparossegédek részére Zala-Egerszegen szakrajztanfolyam van szervezve.

Ugyancsak Zala-Egerszegen nyittatott 1897/8. tanévre kereskedelmi iskola női tanfolyam is.

A balaton-füredi Erzsébet szeretetház kórháza és melléképülete fölépült.

Tető alá kerül a csáktornyai állami polgári fiu- és leányiskolák uj épülete is, mely az őszszel már teljesen átadható lesz rendeltetésének.

Miniszter ur megoldását várja a keszthelyi állami polgári leányiskola uj helyiségének felépitése.

Átadatott rendeltetésének a nagy-kanizsai polgári leányiskola uj épülete.

Teljesen végrehajtatott a zala-szentgróthi összes iskolák államositása olyképen, hogy az uj állami iskola 1899. év elején kezdi meg működését.

Miniszter ur elfogadta Alsó-Domboru, Szoboticza, Dráva-Vásárhely községek ajánlatát községi iskolájuk államositása ügyében.

Tapolczán az állami polgári fiuiskola további fejlesztésével, az intézet megfelelő uj helyiségbe kerül.

Orehoviczán Vulláriával, nemkülönben Podbreszt községben egy-egy állami iskola őszkor nyilik meg.

Nagyfalu, Szászkő, Óhid, Édeskut, Nyirvölgy, Szent-Ilona, Dráva-Szt.-Mihály, Kristófalva, Jánosfalu állami iskolái részben ujabb tárgyalásokat tesznek szükségessé, részben a vármegyei törvényhatóság jóváhagyását igénylik.

Megindittatott a nagy-kanizsai községi polgári fiu- és leányiskolák nemkülönben a községi elemi iskolák államositása. Mindkettőre nézve Miniszter ur a feltételeket már kitüzte s a városi hatósággal megejtett tárgyalás után, a további szervezés éredkében fognak megfelelő intézkedések tétetni.

Miniszter ur eldöntését várja a zalalövői községi és izr. iskolák államositásának ügye.

A közel multban uj iskolaházat, tanitólakást vagy második tantermet épitett illetve jelentékenyebb átalakitásokat eszközölt Kis-Rada rk. (2500 fr.), Bak községi (2500 fr.), Dobronak rk. (1800 fr.), Egyházasbükk rk. (2600 fr.), Háshágy rk. (3000 fr.), Gyülevész rk. (2600 fr.), Diszel rk. (560 fr.), B.-Füred izr. (200 fr.), Kapolcs ág. ev. (980 fr.), Magyar-Szerdahely közs. (1270 fr.), Millej rk. (2950 fr.), Mura-Keresztur rk. (200 fr.), Pakod közs. (2250 fr.), Pölöskefő közs. (700 fr.), Ságod rk. (1823 fr.), Senye rk. (1700 fr.), Zala-Szt.-Gróth izr. (1200 fr.), Tót-Szt.-Márton rk. (1005 fr.), Talián-Dörögd rk. (300 fr.). A közvetlen multban épült uj iskolaházak az 1897/8. tanévi statisztikai adatok nyomán az 1899. évi jelentésben lesznek méltathatók.

Zalavármegye tanitóinak száma 686.

Ezek közül 654 képesitett, 32 nem képesitett, 589 férfi, 97 nő. A nem képesitettek közt vannak a képezdét végzett, de még oklevelet nem nyert jelöltek is.

A legutolsó statisztikai adatok szerint Zalavármegyében 17 kisdedovoda, hat állandó és 37 nyári gyermekmenedékház 4585 kisdedet gondozott. Vagyis 847-tel többet, mint az elmult tanévben. A kisdedovodák ingatlanainak és alapitványainak értéke 150.684 frt. Évi fentartásuk 14.215 frtba került. A gyermekmenedékházak évi rentartása 3.886 frtot vett igénybe.

Ezen kivül Perlakon 1898. év elején állami kisdedovoda szerveztetett.

A közigazgatási bizottság a nemzetiségi vidékek népesebb községeiben felállitandó állami gyermekmenedékházak ügyében áprilhavi üléséből tesz jelentést miniszter urnak.

A gazdasági ismétlő iskolák ügyében a 60.764 számu miniszteri rendelettel kiadott »Szervezet és Tanterv« megküldésével az összes községek meghallgattatván, az egyes vidékek viszonyait feltüntető, erre vonatkozó munkálat Miniszter urhoz felterjesztetett.

A részletes feldolgozás csoportonként méltatja a gazdasági ismétlő iskola felállitására önkényt ajánlkozott községeket, az ily iskolákra törvényileg kötelezett, továbbá a helyi viszonyoknál fogva gazdaságilag fontos községeket s az államsegélyre utalt eseteket.

A gazdasági, gyümölcsészeti s szőlőszeti tanfolyamokon már e megyéből részt vett tanitók igénybevételével fognak a kivitel részletei megállapittatni s a már működő ilynemü ismétlő iskolák fejlesztetni, Miniszter urnak 1897. évi 74400. számu ujabb rendelete értelmében.

A muraközi tanitók közgyülése.

A muraközi járáskörnek tanitósága, mely a csáktornyai és perlaki járás összes s az alsólendvai járás állami tanitóit foglalja magában, mult csütörtökön tartotta meg ez évi tavaszi közgyülését Alsó-Domboruban.

A közgyülés, melyen az alsó-lendvaiak kivételével a járáskör tanitósága majdnem teljessn képviselve volt, 9 órakor vette kezdetét, melyet azonban megnyitása előtt a szokásos Veni-Sankte előzött meg, a melyen Zimmermann Ferencz odavaló plébános kérte a megtartott szent misén Isten áldását a pedagogusok gyülekezeti működésére és határozataira.

A gyülést, mely mindvégig magas szinvonalon mozgott, Mencsey Károly alelnök vezette s lelkes szavakkal nyitotta meg. A kegyelet és részvét szavaival emlékezett meg a volt elnöknek Jeney Gusztávnak lemondásáról, ki 20 évi elnökösködése után megrongált egészsége miatt kénytelen volt a kör ügyeinek vezetésétől visszalépni. Kéri a kör támogatását a maga személyére nézve a legközelebbi tisztujitásig s üdvözli Ruzsicska Kálmán dr. kir. tanfelügyelőt, ki mint vendég a közgyülésen szintén megjelent.

Ruzsicska Kálmán dr. üdvözli a tanitókat s lendületes szavakkal utal arra, hogy ne a törvény, ne a rendelet, se a birság kényszere ne hozza össze a tanitóságot ily értekezleteken, hanem a közös eszmék kapcsolata, melyeknek megbeszélésére és kicserélésére sehol sincs oly alkalom, mint az ily közös gyüléseken. Annak kijelentése után, hogy a Muraköz tanügyét s a tanitóság érdekeit mindenkor mennyire hordja szivén, megköszöni az elnök üdvözletét s a tanitóság ragaszkodásának a megnyilatkozását.

A jegyzőkönyv hitelesitésére Polesinszkyné Zrinyi Ilonát és Fischer Endrét küldik ki.

Az elnöki jelentést fölolvasta Polesinszky Emil jegyző, melylyel kapcsolatban elnök bejelentette, hogy a majd 500 frtra rugó tagságdij hátralékokat január 1-je után közigazgatási hatóság utján fogja az elnökség a fizetni vonakodóktól behajtatni. Majd alelnök inditványára a gyülés Jeney lemondását elfogadta, érdemeit jegyzőkönyvbe iktatta s őt örökös tiszteletbeli elnöknek választotta meg.

A számvizsgáló-bizottság jelentését Fischer Endre polg. isk. tanár, az Eötvös-alapét Thorday János pénztáros olvasta fel, melyeket mind tudomásul vették.

Az alsó-lendvai járásköri tanitókra vonatkozólag meg a közgyülés határozata alapján a járáskör elnöksége átiratot intéz a központhoz, a melyben kérik, hogy a murántuli kartársak vagy önmaguk alakitsanak kört, vagy más körhöz csatlakozzanak, melylyel könnyebben érintkezhetnek, mert a Muraköz félreesvén, a gyülèseket ugy sem igen látogathatják, a mi ki is tetszik abból, hogy még eddig egy gyülésen sem vettek részt.

A 48-as események és következményeinek emlékezetéről az 50-ik évforduló alkalmából Zrinyi Károly képezdei tanár szónokolt, kinek nagy hatást keltett hazafias beszédjét a jegyzőkönyvben szószerint megörökiteni s kinyomtatni határozta el a közgyülés, hogy a kör minden egyes tagjának külön-külön megküldessék.

A tárgysorozat kimagasló pedagogiai tétele volt »A néptanitók egységes képesitésének előnyei a nemzeti népoktatás és a tanitók társadalmi állása szempontjából.« Szabad előadásban fejtegette Brauner Lajos hodosáni áll. ig.-tanitó, ki szakértelemmel, lelkesedéssel s hévvel adta elő azokat az érveket s eszközöket, melyek alapján és segitségével e napirenden levő kérdés megfejthető legyen. A tétel veleje: a teljes polgári vagy középiskola 6 osztályának elvégzése után mint előtanulmánynyal lépjen a növendék a képezdébe, mely 2 évfolyamu, ennek elvégeztével 2 évi gyakorlat, azután képesitő, mely az érettségivel legalább is egyenrangu legyen és az egyetemre való belépésre jogositson.

A tétel széleskörü vitát idézett föl. Hozzászóllottak Paksy Győző gyak. isk. tanitó, Boldizsár Béla, Kalmár Gyula áll. tanitók, Dékány Mihály kép. tanár, kiknek minegyike módositványt terjesztett elő, melyeknek elvetésével azonban Margitai József kép. igazgató abbeli módositásával fogadták el az előadó javaslatát, hogy a képezdébe való fölvétel mint eddig 4 évi előtanulmány után történjék, a képezdei tanfolyam továbbra is 4 éves maradjon, mely után a képzőben érettségi vizsgálatot tegyen a jelölt, a képesitő vizsgálatot meg csak 2 évi gyakorlat után tehesse le, országos bizottság előtt.

Az előadást különben nagy tetszéssel fogadták, érte jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak, magát a határozatot meg a központnak küldik át, azzal a kéréssel, hogy ezzel a kérdéssel a legközelebbi megyei tanitói gyülésen foglalkozzék.

Az előhaladott idő miatt a gyakorlati tanitás elmaradván, a jövő tavaszi közgyülés helyéül Csáktornyát tüzik ki.

Az inditványok során Zrinyi Károly előterjesztésére a közgvülés a választmányt fölkéri, hogy a tanitók között a névmagyarositás érdekében akciót inditson meg, hogy a muraközi tanitók példaadás czéljából minél tömegesebben magyarositassák meg vezetéknevöket.

Brauner Lajos inditványára a járáskör megkeresi a központot, hasson oda, hogy Zalavármegye törvényhatósága a tanitónak működésében való védelmére megyei szabályrendeletet alkosson.

Végül, ugyancsak Brauner inditványára kimondja a közgyülés, hogy a jövő gyülésekre a gyakorlati tanitókat mindenkor a gyülés elejére tüzi ki; mire elnök javaslatára a következő járásköri közgyülés tárgysorozatába veszik »A hatosztályu népiskola általános kötelezettsége« cz. tételt is, melyre a választmány esetleg pályadijat is kitüzhet.

Egyéb tárgy nem lévén, a gyülés az elnök éltetésével véget ért.

Gyülés után a nagyvendéglőben közös ebéd volt, melyen számos toszt hangzott el s mely után a tanitóság fiatalsága tánczra is kerekedett.

KULÖNFÉLÉK.

— **Eljegyzés.** Novák László stridói aljegyző jegyet váltott Kovács Róza kisaszszonynyal Alsó-Bagodról.

— **Névmagyarositás.** Feisz Imre csáktornyai illetőségü, szobránczi lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedélylyel Földes-re változtatta.

— **Protestáns istenitisztelet.** Csáktornyán a polgári fiuiskola termében f. hó 5-én d. e. 10 órakor urvacsora osztással egybekötött istenitiszteletet tart Seregély Dezső nagy-kanizsai reform. lelkész.

— **Eljegyzés.** Pulay Jákó budapesti könyvelő, eljegyezte Mandelbaum Zsigmond pécsi kereskedő leányát, Ida kisasszonyt.

— **Előléptetés.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Horváth Zoltán helybeli kir. járásbirósági irnokot a 11-ik dijosztály 2-ik fokozatába léptette elő.

— **A kárbaveszett rendelet.** A napokban örömmel jelentettük, hogy a város előljárósága erélyes lépésre határozta el magát a bicziklisták tulkapásaival szemben. Sajnosan tapasztaljuk azonban, hogy bizony annak nincsen foganatja. Mert habár szigoru volt a rendelet s a belügyminiszteri rendelet is 5—100 frtig terjedő pénzbirsággal fenyegeti meg azokat, kik a gyalogjárókat igénybe veszik, Csáktornyán azért még most is vigan végig gördülnek a kerékpárok ugy a város gyalogjáróin, mint az Uj-uton. Ezt sajnosan konstatáljuk, mert igazán rösteljük, hogy a rendeletnek csak ekkora a foganatja, mert kompromitáló ez a város hatóságára nézve, hogy intézkedéseit sehogy sem respektálják. Ily körülmények között sokkal jobb lett volna, ha intézkedésre egyáltalában el se határozzák magukat; vagy ha már kibocsátották a rendeletet, legyen is akkora tekintélyök és erélyök is, hogy annak érvényt is szerezzenek. A szigoru végrehajtás érdekében szükségesnek látnók, hogy necsak reggel, meg délután 1—1 órán át, de egy darabig egész napon át álljon ört 1—1 városi rendőr, különösen az Uj-uton, mert ugy látszik karhatalom alkalmazása nélkül irott malaszt marad Csáktornyán bármely rendelet is.

— **Értesités.** A helybeli áll. polgári fiu- és leányiskola f. hó 8-án felséges királyunk koronázásának évforduló napján s az ezeréves Magyarország fönnállásának emlékére nyilvános iskolai ünnepélyt rendez. A megnyitó beszédet Pálya Mihály ig., az ünnepi beszédet Szakonyi Géza tanár mondja. A tanulók részéről szaval Kozlik Jenő, Polyák Pál, Margitai Eugenia, Szeiverth Stefánia, Wollák Erzsébet. Közben énekel az ifjuság. Az ünnepély az elemi iskolai ünnepség után 10 órakor veszi kezdetét.

— **Halálozás.** Kósz Ferencz városi őrmester neje, szül. Szalay Julianna, pénteken, életének 70-ik évében elhunyt. Ma délután temetik. Nyugodjék békében!

— **Az alsó-domborui** tanitói gyülésen szép jelét adta Hirschler Miksa ottani birtokos ur vendégszeretetének, amennyiben az összes megjelent tanitók az ő vendégei voltak.

Iskolai ünnepély. A koronázás s a haza ezeréves fönnállásának emlékezetére elrendelt iskolai ünnepélyt f. hó 9-én tartják meg Dráva-Vásárhelyen. Az ünnepség két részből áll; első fele d. u. fél 3 órakor folyik le gazdag tárgysorozat mellett az iskola helyiségében; másik fele meg majálisból áll, melyet az iskolai ünnepély után a szedreskertben rendeznek.

— **A letenyei** választókerület polgárai m. hó 30-án Letenyén pártkülönbség nélkül népes gyülést tartottak, melyen képviselőjüknek Lepsényi Miklósnak Kossuth Lajos emléke ellen intézett merénylethez való nyilt csatlakozása s ezzel a nemzeti kegyeletnek megsértése miatt megbotránkozásuknak adtak egyhangulag kifejezést. A kerület kérvényt intéz a képviselőházhoz, hogy Lepsényit onnan kizárják. E határozatról valamennyi megyei lapot s igy lapunkat is értesitette a bizottság.

— **Uj kávéház tulajdonos.** A Központi kávéház vezetését a mai napon Krausz Pál vette át.

— **A perlaki** m. kir. állami elemi fiu- és leányiskola gondnoksága és tantestülete junius 8-ának a koronázás és hazánk ezer éves fennállásának emlékére f. é. junius hó 12-én ünnepélyt rendez. Az ünnepélyt megelőzőleg 8 órakor ünnepi szent mise lesz. Énekel a gyermekkar. Szent mise után kedvező időben az iskola udvarán, kedvezőtlen idő esetén a társaskör helyiségében — fogadtatása dr. Jankovich László főispán, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő urak és a tanügy iránt érdeklődő megyei előkelőségeknek a gondnokság s tantestület által. A megnyitó beszédet dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő tartja. A zárbeszédet Sipos Károly gondnok mondja. A tanulók 12 költeményt szavalnak s 4 izben énekelnek. Az ünnepély folyamán diszvizsga és osztálylátogatás is lesz. Délután 1 órakor társasebéd lesz. Délután 3 órakor kirándulás Ottokra a tanulók részére rendezett nyári mulatság megtekintésére.

— **Szini jelentés.** Jeszenszky Dezső szinigazgató, kinek szintársulata a legjobb vidéki társulatok sorába tartozik, 16 előadásra Csáktornyára jön Keszthelyről s már 9-én megkezdi itteni szereplését. A társulat, mely 26 tagból áll, s a vidéki színészet legjobb nevü erőit gyüjti össze, szinre fog hozni drámákat, vigjátékokat, népszinművet s operetteket. Az előadandó darabok közől kiemeljük: az »Aranylakodalom«, »A Kikapós patikárius«, »A folt, mely tisztit«, a »Becsületbiró«, »A baba«, a »Gésák«, »A gyimesi vadvirág« stb. czimü darabokat, melyek mindmegannyian a szinirodalom legujabb s legkiválóbb termékei. Ajánljuk a jónevü szintársulatot a közönség szives pártfogásába, legalább is oly arányban, a minőben a vármegye többi városaiban részesült.

— **Egy elájult kifosztása.** Bertyák Mihály alsó-domborui lakos epileptikus betegségben szenved. Ez a roham lepte meg a napokban a községházánál is, melynek következtében öntudatlan állapotban össze is esett Ezt az alkalmat fölhasználta, elég lelkiismeretlenül, Szmolecz Balázs ugyanottani lakos, ki az eszméletlenül elterülő betegnek zsebeit kifosztotta, s az azokban lévő 15 frtot, valamint kalapját is ellopta. A tettest a csendőrség csakhamar kézrekeritette s a perlaki kir járásbirósághak átszolgáltatta.

— **Megmérgezett hus.** Pongrácz Illés vasuti munkás a pünkösdi ünnepekre sertéshust küldött családjának Barcsról, mit a család jó étvágygyal el is fogyasztott. Ebéd után azonban rosszul kezdték magukat érezni, olyannyira, hogy a család egyik 9 éves fia meg is halt, az anya s 6 éves fia meg nagy kinok között a halállal vivódik, ugy hogy kevés remény van fölgyógyulásukhoz. A szerencsétlenséget mérgezett hus okozta, mi miatt a perlaki kir. járásbiróság az ügyben a vizsgálatot már meg is inditotta.

— **Uj bélyegek.** A magyar korona országai területén 1891. évi április hó elseje óta forgalomban levő magyar bélyegjegyek helyett 1898. évi julius hó 1-től kezdve koronaértékre szóló uj bélyegjegyek fognak forgalomba bocsáttatni. Az uj kiadásu bélyegjegyek 1, 2, 4, 6, 8, 10, 14, 20, 24, 30, 40, 50 és 72 fillér, továbbá 1 korona, 1 korona 20 fillér, 1 korona 50 fillér, 1 korona 80 fillér, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 20, 24, 30 és 40 korona értékben, összesen 29-féle értékfokozatban vékony fehér vizjegyes papiron és enyvezett hátrészszel vannak kiállitva. A jelenleg forgalomban levő bélyegjegyek az 1898. évi julius hó elseje után is 1898. évi augusztus hó 31-éig árusithatók s teljes érvénynyel használhatók, 1898. évi augusztus hó 31-ének lejártával azonban forgalmon s érvényen kivül helyeztetnek, mihez képest 1898. évi szeptember hó elsejétől kezdve kizárólag csak uj bélyegjegyeket szabad elárusitani és használni.

Szerkesztői üzenetek.

— **H. J. Perlak.** Közöljük.

— **H. K. Keszthely.** Jövő számunkban hozhatjuk csak.

XV. tečaj. Vu Čakovcu, 1898. 5-ga juniuša Broj 23.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol lela . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Kak moramo pomagati bližnjega?

Nije moguče nikoga na noge postaviti, ako on neče se stati, koj je opal.

Evo tu se razlaže, kak moramo pomoč dati bližnjemu. Takvoga človeka, koj se sam bori dalje — tak rekuč, pod pazduhe ga primemo, ako je v pešal, da neopadne. Ako je volju i zaufanost zgubil, mi ponovimo njegvu jakost, mi ga batrivimo.

Vnogiput vidimo pogubljene ljudi, koje bi pred vremenom lehko bili odslobodili. Probal je, trpel je siromak, ali nije imel pomoč — vtopil se, pogubil se.

Najvišeput hurmasta mladost, zločesti račun, hudi cilj — porine človeka vu najvekše zlo, vu siromaštvo. Mine senja, zbudi se, spozna svojega grêha, vidi falingu, najde pravoga puta, povrnul bi se po njim nazad, dober i pošten bi postal — ali kak? Jakost njegva je preslaba, tere se, muči se i da bi pomoč dobil — odslobodjen bi bil; ah kak bi hvalju daval Bogu i ljudem, od koga mu je pomoč došla. Ovak pak je presiljeni prekleti onu vuru, vu kojoj se rodil; kmica postane pred njim, pamet se mu zmêša i onda — kraj je svemu, kraj!

Nigdar nesmeš zabadav potrebuvati nikaj. Za psa je hitjena čonta, za bogca je dar! Delavcu takvu pomoč treba dati, koja ga neuvrêdi, koja ga s tom pametjom oblêje, da ta pomoč na posudi je prijem, koju on uvêk povrnuti more, kada to vrême dojde.

Ovo vrême pak se nam uvêk prikažuje vu življenju; jerbo kak nemre reči niti najbogateši človek, da on nije prisiljeni na bližnjega, s têm menje more reči siromak, da on nikomu pomoč nemore dati.

Moremo pomoč dati prijatelju, ako hočemo i ako pošteno srdce imamo.

Vidim naše življenje vidim hujstriju siromaka proti bogatašu, kak psa. Po ovim putu nemore srčen postati človek nigdar.

Zabadav se nedobi nikaj, kaj zabadav dobimo, ono neima vrêdnost, neima topline, nije stalno, nije jako, neima blagoslov.

Probajte prerazmeti to: Ako bi denes zabadav, prez svakoga dela svi ljudi bogati postali, kaj mislite? zutra nebi več lênost, nemarščina šivala bogečke torbe?! Opet bi bili bogataši i siromaki, opet bi bili koji bi gladuvali.

Daklem dajte takvu pomoč bližnjemu, da on stom pomočjom i svojom jakostjom iz pravoga puta nigdar ne zide doli.

Šparav, trêzen, pošten človek mora ovo duhovno bogastvo najti med ljudi, da mu kruh vu prah neopadne.

Zato se zidemo skup, da spoznamo jeden-drugoga i od znutra na duši. Kada smo spoznali prijatelje naše, onda iščemo od njih pomoč, ali ipak tak, da nas ta pomoč neosramoti.

Žalostno je, da pri nas neznaju ljudi, kakvu dužnost imaju prama bližnjemu.

Istina je, da pomoreju v tehkoči človeka, ali onda potrebujeju od njega, da jim je sluga i da počêli okolici razglasi, kakvu dobrotu su napravili žnjim drugi.

Kada dojde vrême, da svaki človek bude znal, kakvu dužnost ima prama drugomu, onda bude zadovolština na svêtu.

Lili.

KAJ JE NOVOGA?

Spomenik ministra Barossa.

Po čelim orsagu daruval je narod za spomenik ministra Barossa. Vezda je komišija svoje račune predložila pred javnost. Izebralo se je 112 jezer 634 frtov. Spomenik bude koštal 88 jezer i 634 forintov, tak ostalo bude više, kak 25 jezer forintov. Iz ovih penezov budu se odhranila i vu školu hoditi dala dvoja deca pokojnoga ministra železnicah. Za odgojenja decah ministra se vezda gospodin hercegprimaš skrbi.

Velika svečanost.

Vu Preloku budu vu orsačkih školah veliku paradu obdržali 12-ga o. m. Došli

ZABAVA

Vieran pajdaš.

»Radost mlinarska je putovati,« — tak počimlje jedna piesma, a to si je podjedno popeval i sfučkaval mlinarski detić Jakob Cvetko tak dugo, dok mu gazda izbilja nije podpisal njegovu knjižicu, a Jakob onda s navezkom na plečih i batinom u ruci pričel po državnoj cesti se šetati, kak je samo duga bila.

Ali Jakob si je tu cielu stvar ipak premalo promislil; jer godine 1883, kada se je najme to zgodilo, je putovanje iliti vandranje za takovog siromaškog dietića mnogo teže bilo, nego li danas, jer danas ipak ima takov detić uz put obskrbnih postajah, i tu se more ipak proti najskrajnjoj nevolji barem poniešto braniti, a onda toga još nije bilo, pak je konačno Jakob, poslie nekoliko tjednog vandranja, gledeć na svoj izžmeknjeni pomilovanja vriedni bugjilariš uviedeti moral, da bi za njega najpametnije bilo, kad bi odmah negde u posel stupil.

Ali sad se je opet izpostavilo, da Jakob još nekaj, ili još više toga nije promislil.

Jer prvić, baš one godine nisu polja svoju zadanu rieć održala, pak u žetvi nisu ono dala, kaj su na pramalietje za stalno obečuvala, i ovak je med deset melini bil komaj jeden, koj je sve svoje kotače vrtel, a uslied toga je onda potreba za mlinarskimi detiči bila od prilike tolika, kolika je potreba slamnatih škrljakov na smržnjenoj Grönlandiji ili žepnih rubcev pri afrikanskih divljacih.

Zatim je Jakob bil zločesti Geograph, pak je uslied toga zabludil u zemlju, gde se obradjivanjem žita nitko nebavi a uslied toga onda niti melinah neima izvan onih kavinskih, za koje pak detičah nije potrebno, jer njimi upravljaju same stare babice i srednje Pepike.

Konačno je zima bila pred vrati, pak je baš neprijazno puhala našemu Jakobu u obraz te ga je zdenila na to rekuč tija nutar u srdce.

U takovom položaju mu se ustnice nisu hotele na fučkanje skupa zvleči i njegova piesma je sada glasila: »Nevolja mlinarska je putovati.« A želudac Jakobov, on je polag svega toga svoje zahtieval, te je kakti pravi požderuš u jednom varošu požderl srebernu uricu, u dragom toploga kaputa, u tretjem felleisena, a u četvrtem je dapače mrmral glasno, da ga je bilo moći dosta dobro čuti: »Jakob, ja te z dobra opominjam, tvoja dužnost je mene šopati, a ako to nebudeš učinil, tak te negde na sred ceste hitim u snieg, a onda se brani kak se znaš pred vranami! Ako već neimaš novac niti stvarih, na koje bi se u založnici koj groš mogel dobiti, tak ima još vratah na koja se more kucati, tak anda se pusti na fehtanje! A proti policiji pak se samo jedno sredstvo i proti zakonom, koji nedopuščaju prosjačiti .... nedaj se vloviti?«

Ovak mu je mrmral gladni želudac, a siromak Jakob proti tomu nije mogel nikaj odgovoriti.

Tko prosjaćega vandravca bez razlike izpred svojih vratah odtiera, on baš nepozna nevolju putujućih detićah ili pak nepravedno trpa u jedan koš potepuha sa onim, koj pošteno dielo išče, ali ga najti nemože te uslied toga glad i nevolju trpeti mora.

Anda je siromaški Jakob strahomce zalukaval po ulicah varoških i trgovištskih i po putih i po selih te se je došulal do kućah gde se je iz dimnjaka kadilo, pak si je izprosil tu noćilište na sieniku, tam ostanke od obeda, ovde opet komad kruha, tam jednoga zlizanoga krajcara, te je uz to žalil, da se je na putovanje dal, i ovak je sve malo po malo došel u predel, gde je čul meline ružiti i gde je često srel foringe pune bielih melnatih vrečah.

Kad pak je ovak u jedan varošinec došel, gde je bila kotarska oblast i slušajući zapoviedi svog želudca na vratih prve kuće bil pokučil, pripetilo mu se je to čudo, da niti on nebude tak dalje išel, bez da nebi i pri njem drugi fehtali.

Rano u jutro, još u kmeči, tak, da niti

budu ta gospodin veliki župan dr. i grof Jankovich László, gospodin školski inšpektor i druga gospoda iz varmegjije i okolice. Popoldan bude vu Ottoku majalis za školsku decu.

Učiteljsko spravišće.

Vu D. Dobravi su medjimurski navučitelji 2-ga o. m. obdržali svoje veliko spravišće. Došlo je ta blizo 100 navučiteljov, koje je gospodiu Hirschler Miksa pogostil. Pri spravišću bil je nazočen i gospodin dr. Ruzsicska Kálmán školski kraljevski inšpektor, gosp. Peczek György plebanuš i nadzornik dolnjomegjimurskih školah. Pred spravišćom je gosp. Zimmerman plebanuš Veni Sancte i mešu obslužaval za navučitelje.

Pogiftano svinjsko meso.

Pongrácz Illès iz Svete Marije, koj vezda vu Barcsu dela, je 22-ga majuša svinjsko meso poslal dimo svojoj familiji. Žena je na dim dela meso, pak skuhala. Kada su meso potrošili, hudo jim je postalo tak, da je jedno dete 9 let staro još on den vumrlo, mati i 6 let staro dete pak na pol mrtvi ležiju. Iztraga se vodi vu tem poslu, gdo je pogiftal meso?

Smrt vu šumi.

Vu Nagy-Csonka zvanoj šumi se je 2-ga o. m. nesreća pripretila. Aleksa Cila zvana puca je išla prek šume, kada je veliki viher jedno staro drevo podrlo i sirotu pucu zaklalo.

Veliki viher vu Beču.

Strahovito veliki viher bil je 2-ga o. m. vu Beču, koj je vnogo nesrećah zrokuval. Dve vure dugo trajući viher zaklal je jednu devojku, vu koju je strela vudrila. Jedna ženska, vu koju je strela vudrila, je gluha postala. Vu jednoj vulici je strela 4 hiže vužgala. Vu Veit zvanoj vulici je voda tak velika postala, da se je vu njoj jedna mala puca vtopila.

Zadji put vahtara.

Ribár Jožef vahtar vu Mislje zvanoj občini je 1-ga o. m. vu noći, kada je na vlaka čekal, je opal na štreku i nije mogel se friško stati, pak ga je vlak na male falate rezdrobil.

Nesreća.

Vu Budapešti, vu Hungarija zvanoj vulici jednu, na tri kondignacije visoku palaću zidjeju. Kada je došlo vréme obeda, težaki i zidari su po štengaj išli doli, ali tri težaki su se po jednoj vuži doli spuščali. Krhka vuža se je vtrgla, a težaki doli opali. Jeden si je lěvu ruku i desnu ruku, drugi desnu ruku, tretji pak obedve noge vtrgel.

Švajcarski hrušći.

Vu Švajcarskoj je letos jako vnogo hrušćov bilo, koji su strahovito vnogo kvara zrokuvali. Vu jednoj maloj občini nabrali su 40 metercentov, vu Turgan zvanoj občini nabrali su 6890 litrov hrušći. Vu onim 6890 litru bilo je do 3 i pol miliunov hrušćih. Vu vnogih mestih niti jeden list nisu hrušći na drěvih ostavili.

Strěla.

Iz Fiume pišeju, da je 30-ga majuša vu Kagliani zvanoj občini veliki viher bil. Strěla vudrila je vu farof, pak plebanuša, njegvu mater i sestru zaklala.

Vadlinge.

Vu Indije se ljudi na to vadlaju, je li bude deždj, ali nebude? Jeden činovnik iz Kalkutte se je zavadljal vu 80 jezer forintov da bude za 6 vur deždj išel i dobil je vadlingu. Ov je držal vu svih daležnjih varaših ljudi, koji su mu 6 vur predi po telegrafu na znanje dali iz onih mestih, odkud deždj dohadja, je li ide deždj, ali neide? Dobil je iz Burdhama jedenput telegram, kada je vu Kalkutti lěpi, čisti den bil, da tam jako ide deždj. Hajda, ponudil je vadlingu vu 80 jezer forintov, da bude za šest vur vu Kalkutti deždj išel. Vadlingu su prijeli. Za dve vure po vadlingi počelo se je oblačiti, a za 5 vur je vre tak išel deždj, kak da bi ga iz škafa vlevali. I tak je činovnik 80 jezer forintov dobil.

Moj prvi principal.

Napisal: MIKSZÁTH KÁLMÁN.

III.

Po poldan je za tim pripadalo taroku i nam. Onda sam se zabavljal vu vrtu sa djevojkama, koje su znale brbljati i v jezero stvari. Ah kak je razmela Elsa čeretati, a kak je bila razumna! Vsaka njoj je rěč imala nekakov cilj, visok smisel i duboku značenje. Ja sam barem nahadjal vu vsakoj ili giftno zrnce ili kapljicu meda. Ali je i vsaku najnavadnešu rěč znal zvuk njezina glasa stovrstno farbati. I ako je isto govorila, vsaki je put drugač zvonilo.

Prvoga sam dana bil sam sa sobom zadovoljen. Elsa me je večkrat oslovila i odlikovala, a ja sam njoj navěk dobro odgovoril. Čudil sam se sam sebi i pital se tretjega dana, odkud meni ova izvanredna spretnost i duševna jakost? — Bog zna, ali tak je bilo.

Tak smo jenkrat sedeli skupa, a vršek je njezine cipele lukal izpod modre parkalne oprave. Jolanka se spustila na travu i sklapala stabljike mlěčnjaka vu lanc. Na jednom se obrne k nam i rekla je vragoljasto: »Nejdem prvlje dimo, dok nebude lanc tak dugi, da vas obedva morem žnjim obvinuti.«

Elsa njoj se smijučke zagrozila i rekla: »Ej ti mala brbljavka.«

Jolanka hitila je na to na pol svršeni lanec serdito na sestru i pobegnula po tom odvažnom činu glavom prez obzira.

Mi smo ostali sami, zevsema sami. Stopram nas je listje drěvja gledalo zevsema nepomično, ar niti najmenjši vetrič nije puhal, ter se i iste čaške liljana i vjenčići tulipana nisu zibali. Vsa je pripoda mirovala i prisluškivala, kaj bu vezda Elsa rekla.

Neznam niti sam kak, stopram me na jenkrat obuzme vugodna groza. Pogledal sam djevojčino ružično lice i zaklopim oči. Težkoća mi je obužela srce. Kad sam se obrnul, bili su šume, polja i bregovi kakti vu nekom sumračju, a ipak je sunce bilo visoko na nebu. Bilo mi je, kak da je svět poleg Elsu ljepši i sjajniji. Moral sam nekaj reči, kaj god bi rekel.

---

opazil nije, je za njim jeden policista hodil, te se je isti pred kućom postavil, u koju se je Jakob otišel na nezasitlivost svoga želudca prituževat, i tam se je svojim oružjem u tako svečanoj pozituri postavil, kak da mora tu kojemu svemu u zlatu generalu stražu držati. A kad je nikaj zla neslutěći Jakob iz kuće van izišel, dočekala ga je straža lepo uljudno te mu je pribavila ne samo fal kvartir nego i drugi dan strogi spomenek s gospodinom sudcom.

Sudac je vrlo ozbiljno sedel za punim papirah stolom, solovkom u ruki je igrajuć se po stolu bubnjal te je bil strašno znatiželjan. On stim nije bil zadovoljan, da mu je poštenjak Jakob istinito pripoviedal, kada i gde je rodjeni, pri kem se je mlinariju zvučil, nego je još i to hotel znati, jeli mu roditelji još živu, koliko ima braće i jeli pozna birova svog rodnog miesta i njegove sine.

»Ah dakako« — veli Jakob — »da poznam našega gospona birova i njegova obodva sina. Mlajši, Gjurek, koj je sad niegde doktor i lieći ljude, je s menom u školi uviek u istoj klupi sedel, a stariji Rudolf, on je baš onda bil školom gotov, kad sem se ja pričel a b c vučiti, a zatim se je više godinah po varaških školah tak strašno vučil, da mu je skoro glava pukla, jednu pukotinu prek čela i flašter na njoj sem ja sam na njem videl, a onda...

U to vudri sudac olovkom čvrsto po stolu te se namrgodi, a zatim veli rezno: »Pusti to, to nespada na stvar! Ali« — veli sad volko — »recite mi, jeli se vi poslie nikada niste š njim — s Rudolfom sastali?«

»To ti je čudnoviti sudac to« — misli si Jakob — »najprije me spitava za sve tece i strine još od Adame i Eve, a kad mu čoviek najliepše pričme pripoviedati, onda nespada na stvar.«

»Dakako, da sem bil i poslie znjim skupa« — odgovori sada. — »Neka gledaju sim« — tu posegne u najdublji žep te izvadi njega nekaj u papir zamotanoga, koje sad odmata i na jedan krat pred sudca na stol postavi svietlu zlatnu kolajnu za hrabrost, koju kralj samo onem podieluje, koji se u ratu za domovinu osobito odlikuju. — »Ovo tu sam prije šest godinah u Bosni dobil, a da sam to dobil imam samo Rudolfu zahvaliti, koj je za ono vrieme bil rezerve officir i moj lieutenant.«

I opet vudri sudac čvrsto olovkom po stolu, kak da mu je ruka zadrhtala. Zatim, tobože da se čudi i da Jakoba na probu metni veli: »Ali to mi se pak ipak čudnovato vidi, da vi imate pri sebi toli vriedni komad zlata pak još hodite od kuće do kuće prosjačit!«

Ali sad je liepo nadošel, jer Jakob je na te rieči do lasih pocrvenil kak paprika, a sudcu je zrezno odgovoril: »Prosim gospodina sudca, to nemre njihova istina biti, da bi ja nek znak odlikovanja, kojeg sam od svog kralja dobil, prodal! Bog mi je sviedok, da ću prije od glada umrieti, nego samo pomisliti na to, da to odlikovanje prodam. Ali i toga bi me bilo sram, da bi razdrapani okolo hodeći, kak to mnogi čine, si onda to odlikovanja znamenje na prsa obesil, pak lukavo tim občinstvo na milosrdnost nukal, te onda u taj račun dobljene krajcare po krčmah u žganicu obračal. Zato je i u žepu skrito nosim, a moja prsa će onda pet kinčiti, kad će mi bolje iti te ću si svetešnju opravu moći obleći.«

Sudac je sada dosta znal; jer se digne i reče: »Jakob Cvetko, vaše misli su plemenite, ali vaš čin je kažnjiv. Vi ste zatečen pri prosjačenju i zato vas obsudjujem na dvadeset i četiri sata u zatvor, te vas opominjam da se u buduće prosjačenja kanite«.

Jakob nije nikaj to odgovoril. On je svojemu mučitelju u trbuhu, koj je sad pričel kruliti, dal jeden »puf« te je otišel za sudbenim podvornikom, koj mu je jednu na obloku zgatricami sobicu odprl, u kojoj je poleg pravice i zakona svoju kaznu pretrpel.

Kad pak su dvadeset i četiri ure prošle te se je Jakob priredil opet u vitar zimu i snieg maršírati te opet gladovati tak dugo, dok nedojde u koj melinski predel, nut tu

»Poznajete li i druge prisežnike, frajlica?«

To je bilo prvo nespretno pitanje i poslije više ni jedno ni je bilo spretno.

Elsa izboči vustnice, pak je rekla: »S ostalim prisežnicima nisam još nigdar govorila.«

S ostalim prisežnicima ! Oh kak mi je neizmjerno godila ta rěč. Kak se vezda vse izravnalo. Mene, prezvenoga i zabačivanoga čoveka stavila je principalova kči vu isti red s ostalima !

Drugoga dana po poldan išli smo na šetnju, da iščemo gljive. Dok sam ja obavljal službene posle, čekale su me devojke vu jednoj ruki sa košarom, a vu drugoj sa suncobranom. Osobita me baš sreća nije sprevadjala. Jolanka našla je prvu gljivu i pogizda se njom pred nami. Bila je ljepa, čerlena gljiva, ne več mlada, ar joj se i koža lupila, no mi smo joj ipak zavidjeli (nenavdni bili).

Elsa se vezda dvojvrstno naprezala i izkala, pak i mene zešpotala: »Vaše misli kak da su negdi druge . . . im gledajte vu zemlju, ako želite kajgod najti.«

»Ja volim vas gledati«, rekel sam tihim glasom, požalujuč odmah svoju oštroču.

Ona je počerlenila i hitro se zakloni suncobranom, da ja toga ne bi spazil. Ali kad smo potli seli pred nekom kolibicom, da se nahranimo i da se odpočinemo, pokrila je glavu bělom koprenom, da njoj nevidim lica. Stim me je dražila. Nježna se tkanina na vustnicami ovlažila i neprestance gibala. Poleg toga se smějala zlikovica, kaj nju više nesem mogel videti.

Ovak je bila još čarobneša. Njezin mi divni stas, male nožice, koje su nalukavale izpod sjajno bèle dolnje oprave, zmutile čuvstva i nehotice vlovil sam koprenu, pak sam ju potegnul s lica. Na to ona zbantuvana hitro je skočila i vudrila me po ruki.

»Nigdar više nebudem pral ovu ruku«, mrljal sam uzbudjen.

»Kaj hoćete od mene ?« zapitala hladno.

»Ja . . . nikaj. Kaj sam vas morti razljutil ?«

Ona je šutila i tak sam stal poparjen i plašljiv poleg nje. Odlučil sam medtimtoga, da se po mali povlečem nazad, kak se ne bi činilo, da me je ona na red pobrala, nego da sam malo po malo izgubil vsaki interes.

Na nesreče uprav izide iz kolibice pisana mačka poljskoga čuvara.

»Smešne li mačke«, rekla je Elsa ravnodušno.

»Moja majka ima prav takovu.«

»Tak«, reče i včini se kak da zěva.

»Oh, verujte mi, frajlica«, rekel sam derhčućim glasom »da se budem dok živim, zmišljavati ove mačke.«

Na to se počela srdačno smejati, da joj je i prazna košara opala sa krila.

»Mačke budete se zmišljavali? ha, ha, ha. Im idite, hi, hi, hi. Vi ste doista obnoreli.

Smejala se kakti slap vu začaranoj šumi. Podpuno sam se izigral. Črez ono vrěme, kaj smo još tam ostali, nisam mogel toga popraviti i tak sam vu njezinim očima ostal bedak.

Pokunjen sam se i zmučen povrnul sljedečeg dana sa principalom vu vármegjinsko selo. Duša mi se napunila gorčinom i nemirom. Ljepa se Elsa smejala još i na razstanku, kad je kimnula svojom preljepom glavicom, ali taj směh nije bil zloben i zbantuvan, nego kaj da hoče reči: »Jadni moj, zakaj odhadjaš?«

Mojoj se smetenoj glavi ima zahvaliti, da se butem izgubila velika plehnata škatulja, vu kojoj su bili spisi i koja je bila na mojoj brigi. Još i denes nemrem se zmisliti, kak je mogla opasti s kolah.

Zdvajal sam. Bože moj, bože moj, kaj bude vezda? Ni za cěli svět se nebi podufal toga reči principalu i bojal sam se, kak da mi bude odmah glavu odrubi, kad bi zeznal.

Nadjal sam se, da ju bude gdo našel i donesel, ar ako ju odpre, mora videti, da su nutri vármegjinski akti, a gdo bi se podufal ove zadržati? Medtimtoga je prehadjal dan za danom, a plehnata se škatulja nè povrnula.

Sedmoga je dana apelirala nekoja stranka iz Szilka proti naše presude. Apelacija došla je vu ruke principalu. Ovaj dojde namrgodjen vu ured i zapita me: »Gde su akti iz Szilka?« Počel sam drhtati. Cělo mi se tělo nagubalo, srce mi je obumrlo, prestrašen i na smrt blědi počel sam mučeć: »Neznam . . . izgubili su se . . . mislim barem. Prosim za oprošćenje.«

»No, no, neplaši se, sinko,« rekel je dobrodušno, na mesto da bi se jako nasrdil. »Nisi li zgubil iz kolah? Zmisli se samo.«

»Ne, ja ju nisem zgubil.«

»Eh, to je zlo«, mrmljal je, »sigurno je izpala na grebenastom putu kod Derega. No, na posel, děca; ja vam budem spise diktiral, onak, kak sam je još zapametil od prvlje.«

Zlovoljno je još stresel glavom i za tim počel pisarom diktirati na pamet od početka do kraja vsa dvadeset i dva protokola.

»No«, rekel sam začudjen »vezda verujem i vu čmelu kod Derega.« Ovo nas je majstorsko delo zbližilo. Ja sam bil živi spomenik dike dvadeset i dvih protokola.

Od pustoga me samoljublja zavolil i tak sam postal malo po njegovim ljubincem.

S Elsom sem se još večkrat zěstal, ali kad je principal opazil, kak sam ves grozničav s ljubavi spram Else, nije me hotel više uzeti sa sobom vu na imanje i zevsema me raztavil od svoje familije.

Včinil sam još jeden jedini i zadnji pokušaj. Kod praktičneših je prisežnikah navaden bil podpisavati odluke, a da ih i ne bi čtel; bil bi podpisal i svoju smrtnu osudu. To me je zapeljalo na bedastu misel, da napišem vu obliku odluke, da je frajlica Elsa obvezana, ljubiti me do smrti. Mislil sam, on toga i tak nebude opazil, a kad sam dobil nazad podpisane akte, poslal budem ta odluku vu službenom omotu Elsi. Morti bude izpunila varmegjinski nalog. Volje je i odločnosti bilo za to vu nje (Else) dosti.

Kad je stari več podpisal, pogledal je iznenada vu pismo — morti ga je puki nagon na to natiral — pak kad ga je prečital, pogledal me svojim velikim, blagim očima.

»Kakova je to bedastoča?«

Niti rěči nisem zmogel za svoju obranu, a on prime opet pero i pošikne směšnu odluku na stran.

»To ostaje ovdi«, rekel je, »glede toga budemo apelirali na kraljevsku tabulu.«

Jenkrat sam na plesu nemiren bil od vina i plesanja pristupil sam k njemu i zapital: »Zmišljavate li se jošče? Kaj je s onom odlukom, gospodine sudec?«

»Strpi se, sinko, još nije poslana od kraljevske tabule.«

Do dneva se denešnjega nije još povrnula, a ja verujem, da jo i zbilja pri kraljevski tabuli.

Prevodil:

Glád Ferenez.

---

stoji na jedan krat pred njim on isti sudac, koj je včera tak ozbiljno gledal i tak pravedno sudil, te mu veli:

»Jakob, ako ti misliš, da sad moreš od ovud oditi kam hočeš, onda si na krivom putu ! Včera te je sudac zatvoril, danas pak te hoče Rudolf zatvoriti, tvoj komerad u ratu i u miru, a rešt je za danas moja soba, jer si ti fini dečko, koj je svojemu kralju i u najvećoj novolji vieran«.

Sad prepozna Jakob u sudcu starijega sina birovoga svog rodnog miesta, a ov ga odpelja u svoju sobu, gde mu izkaže toliko ljubavi i odanosti, da se Jakob skoro nije mogel znajti. Samo jeden se je znal znajti, a to je bil gladni želudac Jakobov. I tak je anda Jakob sve poštenje izkazal juhi i mesu, i suze su mu padale na pečenku, koju je za to ipak pojel, i digne čašu rujnim vincem pak trkne svojim otmienim kameradom, koj je izbilja na čelu imal znamenje još i danas od prevelikoga učenja — — i koj mu je danas radje na sva pitanja odgovaral, nego li včera u tmurnoj sudnici.

I sudec je sad još se i za to poskrbel, da Jakobu nebude potrebno opet se s policijom sastajati, jer bogati mlinar onoga varaša, je baš takovoga dobroga i poštenoga detiča, kakov je bil Jakob, trebal, a pošto je Jakobu volja za putovanjem posve bila prešla, tak se ja nikaj nebi čudil, ako je još i danas u onom melinu u poslu, u koj ga je njegov dobri kamerad naputil.

Em. Kollay.

Nekaj za kratek čas.

— Jaki dečko ide pod meru. Doktor ga veselo gledi i samo po navadi pita:

— Vam fali kaj?

— Dečak: Prosim, je.

— Kaj?

— Neimam peneze.

—

— Fal patéka. Gospon doktor velikoga katara imam. Kaj bi si kupil?

— Več žepnih rubcov.

—

— Prvi biroš! Juj! juj! juj! potrl sem si nogu.

— Drugi biroš: Osel, kaj zijaš tak! Moreš rad biti, da si je nè vol vtrgel nogu!

—

— Kaprol: Kaj je tvoj japa Ferko?

— Baka: Konjski trgovec.

— Kaprol: Na, onda se daj reklamirati da još pred sejmom dimo dojdeš.

—

Sějana sol. Občinsko poglavarstvo vu jednom selu je odredilo, da deset mekot soli posějeju. Sol je nè zrasel, nego kuprive, koje su za sol držali.

Jednu nědelju su anda išli občinski poglavari vun na polje sol koštat. Samo jedna falinga je bila. Ako što nutri ide vu sětvu, vnogo zjaše i pogazi te dobre soli. Na zadnje su ovak napravili: Birov se je sel na lojtru, šest ljudi ga je odneslo nutri vu sol i tak je onda občine glava prez svakoga kvara mogla koštati sol.

Lili.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Cienа žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	10·50	—
Zab	Zob	8·00	—
Rozs	Hrž	7·00	—
Kukoricza uj	Kuruza nova	6·00	—
» » ó	» stara	6.00	—
Árpa	Ječmen	6·00	—
Fehér bab uj	Grah beli	6·50	—
Sárga » »	» žuti	5·50	—
Vegyes » »	» zmešan	5·50	—
Lenmag	Len	8.	—
Bükköny	Grahorka	5·00	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a *Szerk.*

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legujabb mintázatok és szinekben, valamint fekete, fehér és szines **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállitva — **Mintákat pedig póstafordultával** küldenek. 2

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megvizsgálható, **fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **megbuleseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti arban mindenütt gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevasrlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebberteku utánzat van forgalomban. Ki **nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget **„Horgony"** vedjegy és kalauz engegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. cs. és kir. udvari szállitók. **RUDOLSTADT** (Thüringia).

836 30—37

A hirneves „Puch-Styria"

kerékpárok

képviselete és raktára

csáktornyai, perlaki, alsó-lendvai és letenyei járás területén

Rosenberg Rezsőnél

Csáktornyán,

hol azok olcsó árak és előnyös fizetési feltételek mellett kaphatók.

Kerékpár árjegyzék ingyen és bérmentve.

551 3—3

SZIVATTYUK

mindennemü, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsda ellen védve.

MÉRLEGEK,

legujabb javitott rendszerü **tizedes százados** és **hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, bárommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu** és **mérleggyártása.**

549 3—26

Árjegyzékek ingyen és bérmentve **W. GARVENS, Wien.** I., Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6 sz.

Nincs többé lábfájás

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid ideji viselés után **megkönnyebbül a járása** annak, ki czipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.**

Párja egyszerü 60 kr., kettős vastagságu frt 1.20. Az asbest talpbetét kitünőségét legjobban bizonyitja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállitatott. Szétküldés csakis utánvéttellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágositások és prospektusok, köszönetnyilvánitások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utcza 18.

524 9—50 **Viszonteladóknak megfelelő árengedmény.**

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, épitkezési és egyéb nyilvános czélokra *kéz-, járgány és erőhajtásra.*

TŰZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tüzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Bűzmentesen működő pöczegödör tisztitó készülékeket, utczai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készit és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU ÉS GÉPGYÁR

Részvény-társaság (ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPEST. VI., külső Vácziut 45.

478 18—40

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Tüdőbetegségek.

(chronikus katarrhusok és tüdősorvadás)

gyógyithatók

a kitünő hatásu és teljesen ártalmatlan

„Glandulēn“ használata által.

Glandulēn a legjobb szer bármilyen tüdőbetegségeknél. Bámulatos sikerek régebb és előrehaladottabb tüdőbetegségeknél; bizonyittatnak gyógyult betegek és hirneves orvosok által.

Glandulēn a legbiztosabb ismert szer, minek segitségével a természet a testben gyógyitja a tüdőbetegségeket. — A szervezet Glandulen hiányával megbetegszik. Glandulen czélszerü használata fokozza a természetes gyógyulást.

Glandulēn nem mesterséges uton előállitott vegyi szer, melyeknek többnyire nem kivánt kellemetlen mellékhatásai vannak, teljesen ártalmatlan huzamosabb használatnál is.

Glandulēn előállittatik Dr. Hofmann utóda által Meerane (i/S) vegyi gyárában egészséges állatoknak tüdőmirigyeiből. Tablettákban, kellemes és alkalmas alak bevevésre. Minden egyes tabletta tartalmaz 0·25 Glandulen-nek megfelelő 0·05 besüritett mirigyanyagot és 0·20 izjavitó tejczukrot.

Glandulēn törvényileg védve és szabadalmazva van, utánzatoktól óvakodjék. Változatlan alakban minden gyógyanyagot tartalmazó Glandulen kapható minden gyógyszertárban: 1 üveg 2 frt 75 kr. (100 db.) és 1 frt 50 kr. (50 db.) — Ott hol nem kapható, forduljon a főraktárhoz:

Diana gyógyszertár,

Budapest, Károly-körut 5. szám,

honnan kivánatra terjedelmes ismertetés és használati utasitás orvosoknak, valamint betegnek bérmentve küldetnek.

544 4—10

1745/tlk. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Muraközi takarékpénztár végrehajtatónak Mlinárics Pálné dr.-szt.-iváni lakos végrehajtást szenvedő elleni 57 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén lévü ivánoveczi 260 tkv. 242/8. hrsz. a. ingatlan 144 frt; 228/1. hrsz. a 96 frt; 228/2. hrsz. a. 96 frt; 228/3. hrsz. a. 96 frt; 228/5. hrsz. a. 96 frt; 228/6 hrsz. a. 96 frt és 228/7. hrsz. a. 96 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1898. évi junius hó 27. napján délelőtt 10 órakor

az ivánoveczi községbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelelt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni. 556

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Csáktornya, 1898. évi április hó 19-én.

188/1898. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi hogy a csáktornyai kir. járásbiróság 1898. évi 3180 számu végzése következtében Zakál Henrik csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Medved Alajos dráva-vásárhelyi lakós javára Waldmann Izidor előbb csáktornyai jelenleg ismeretlen tartózkodásu ellen 165 frt s jár. erejéig 1898. évi április hó 28-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján fölülfoglalt és 795 frtra becsült bolti fölszerelvények és rövidáru czikkekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbiróság 3219/1898 sz. végzése folytán 165 frt tőkekövetelés, ennek kamatai és eddig összesen 25 frt 70 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Csáktornyán leendő eszközlésére

1898. évi junius hó 6. napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyán, 1898. május hó 26-án.

Glavina János

555 1—1 kir. bir. végrehajtó.

Kőbányai sör!

Egy pohár 8 kr., nagy pohár 13 kr.

A „ZRINYI“ SZÁLLODÁBAN

mai naptól fogva

frissen csapolt kőbányai sör

(az első magyar sörfőzde r.-t.-tól) kapható.

Egy pohár ára a csapszékben és a szálloda helyiségén kivül (utczán át) 8 kr., nagy pohár 13 kr.

Az étteremben 9 kr., nagypohár 14 kr.

1 liter sümegi schiller bor 36 kr.

Egy pohár 8 kr., nagypohár 13 kr.

Kőbányai sör!

557 1—1

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyán.